

[Morten Lange.]

for procentisk regulering, og på LO-området har man nogle meget sammensatte reguleringsformer. Det mærkelige ved det er — det er næsten ubegribeligt, når man kender formerne — at resultaterne løber meget parallelt; på trods af de utrolige forskelle, der findes på reguleringsmetoderne, afkortes forskellen imellem høje og lave lønninger næsten ikke, og de forskellige lønsatser holder sig forbløffende i kontakt med hinanden, uanset at man næsten skulle tro det umuligt, når man ser, hvor mange håndgreb der er i den sag.

Alligevel svarer det system ikke til det, socialistisk folkeparti ønsker. Vi ønsker et system, der i højere grad giver en fremadskridende lønudjævning, en forholdsvis højere løn til de lavtlønnede og en forholdsvis lavere løn til de højtlønnede, alt sammen inden for, hvad lønningsmekanismen i et samfund som det, vi lever i, må formodes at kunne holde til, hvilket jeg mener er noget mere udjævning end den, vi har i øjeblikket.

Jeg tror, det vil være overordentlig lykkeligt, hvis det krav, som nu er fremsat fra LOs side om et øredyrtidsbeløb på 65 øre i timen, skulle gå hen og nå en positiv behandling i de forhandlinger, der skal føres. Det vil nemlig føre til noget i retning af, at de laveste lønninger på LO-området får en pristalsdækning, som i hvert fald så nogenlunde dækker den pristalsforskydning, der er sket, og virker ganske svagt med til den lønudjævning, vi har ønsket. Det vil være rimeligt, om noget sådant i så fald bliver overført ligelydende til tjenestemandsområdet, hvor vi godt kunne trænge til, at de nederste lønrammer fik en lønudjævningskarakter ved et fast beløb, som rimeligt kunne beregnes på en højde, som svarede til de 65 øre, som man kunne håbe de havnede i på det private marked.

Vi har god tro på, at en procentisk regulering på tjenestemandsområdet og det bevægelige lønsystem på LO-området derudover vil klare situationen, men vi har samtidig den opfattelse, at når vi kommer op over LO-områdets lønninger, altså de 80.000-90.000 kr., der vel er toppen, kunne det være rimeligt, om vi derudover igen arbejder med et fast dyrtidstillæg. Den slags konstruktioner ville også på højt lønsområdet

give en udjævning, som vi mener kunne være tiltrængt.

Jeg forelægger ikke dette som noget sigte mod et lovforslag til løsning af overenskomstsituationen, det være mig særdeles fremmed, men bare som en eksemplificering af en tankegang, som jeg tror er vigtig for dette folketing at gøre sig klart, nemlig at en fornuftig lønudvikling i dette land kræver en bedre udjævning end den, vi har i dag. Nogle af mekanismerne skal vedtages i dette ting, for regeringen skal forhandle dem, og det vil være gavnligt for regeringen, om den ved, hvad den har at håbe på af muligheder også i folketinget. Hvis regeringen kommer frem med et forslag, som sigter på, at de lavtlønnede tjenestemænd får bedre forhold, vil det være helt sikkert, at mit parti vil glæde sig over det. Hvis man samtidig afkorter i den øverste ende, vil det mødes med samme glæde i mit parti.

Bracher (KrF):

Jeg skal ikke sige mange ord om dette forslag. Der er sagt mange, også mange principielle, ting, som vi for så vidt også kan tilslutte os. Det er da rigtigt, at den store forskel, der er på dyrtidsportionerne i dag, kan vi ikke anerkende, den er for stor. Vi ser meget gerne en udjævning. Principielt mener vi, at dyrtidsportionerne må være nogenlunde ens for alle.

Men vi kan ikke være med til på nogen måde at pålægge regeringen at gribe ind i de overenskomstforhandlinger, som er i gang nu, og derfor kan vi ikke være med til at gå ind for denne folketingsbeslutning, men vi vil til enhver tid være med til at arbejde for en ændring af det system, som vi har, sådan at vi kan få et mere retfærdigt system.

Freddy Madsen (DKP):

Også vi vender os naturligvis mod det her fremsatte forslag, først og fremmest, som det er understreget, fordi det er et indgreb i de overenskomstmæssige rettigheder, og fordi vi mener, at det ligesom på det private arbejdsmarked også på dette område må være parterne, der selv finder frem til ordningerne. Det er det principielle i sagen.

Så vil jeg godt sige, at vi naturligvis ikke er blinde for, at der i den nuværende